

Ing. D. CONDURACHE
director în Direcția Generală
Mineră din Ministerul Industriilor
Grele

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

În fiecare an, poporul nostru sărbătorește, în prima duminică după 6 august, „Ziua minerului”.

Sărbătorirea acestei zile este un semn al înaltei prețuri pe care partidul și pline de abnegație a minerilor, harnic detașament de luptă al clasei muncitoare, luptători entuziași pentru dezvoltarea economiei naționale pentru înflorirea patriei.

Ca de la cer la pământ se deosebește viața de azi a minerilor de viața lor din trecut, când la conducerea treburilor obștești erau capitaliștii și moșierii. Au apus pentru totdeauna vremurile în care a fi miner însemna a fi un „vierme al pământului” amenințat în permanență de foame, boli și șomaj. Astăzi munca eroică a minerilor este prețuită și stimată de întregul popor muncitor.

În anul regimului democrat-popular, industria minieră a țării noastre s-a dezvoltat mult și în același timp s-au schimbat și condițiile de muncă și de viață ale minerilor. Numai în ultimii zece ani au fost alocate, din bugetul statului pentru dezvoltarea industriei miniere, fonduri care depășesc cu mult sumele cheltuite de burghezie în același scop în decurs de o sută de ani. Au fost puse în valoare noi rezerve de cărbune și minereuri, s-au deschis 12 mine noi la Urzicani, Poenari, Jugari, Șofina etc., au fost redeschise alte opt mine, printre care retele de la Vulcan, Lonea I, Lonea II, iar în prezent se lucrează la darea în exploatare a lignitului din bazinul Olteniei.

Cu sprijinul Uniunii Sovietice și al celorlalte țări din lagărul socialist, celălalt datorită creării industriei proprii de mașini și utilaj minier, s-a ajuns ca în exploatarea noastră minieră să se asigure un înalt grad de mecanizare a muncilor grele și cu un volum mare aflat la suprafață și în subteran.

Documentele de importanță istorică ale celui de al treilea Congres al Partidului Muncitoresc Român au fost primite de întregul popor cu mare entuziasm și cu hotărârea de a depune toate eforturile pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate. Ele constituie un mare program de muncă și de luptă pentru dezvoltarea și întărirea necontenită a patriei noastre, la realizarea căruia aduc o contribuție de preț și muncitorii minierii.

Deși cum se apreciază în Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al treilea Congres al Partidului Muncitoresc Român, industria cărbunelui a asigurat în măsură sporită cerințele crescînde de hullă pentru cocul metalurgic, a sporit extracția lignitului și cărbunelui brun și au fost puse în evidență importante rezerve. Această apreciere este plină de veritate întrucât toate minierile și-au mobilizat la o muncă și mai susținută pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității cărbunelui extras.

Prin realizările lor frumoase, minerii se situează în primele rânduri ale luptei pentru îndeplinirea sarcinilor planului economic de șase ani. Aplicînd metode avansate de muncă, cum sînt susținerea galeriilor cu inele de metal și bolțuri, susținerea abatajelor cu stâlpi și grinzi metalice, tăierea cărbunelui cu haveza și combina, utilizînd din plin capacitatea de lucru a mașinilor și utilajelor, desfășurînd larg întrecerea socialistă, minerii au realizat în primele cinci luni ale anului acesta economii la prețul de cost de peste 12.700.000 lei.

Succesele obținute de minerii din întreaga țară sînt o expresie grăitoare a hotărîrii lor nestrămutate de a contribui cu toate forțele la transpunerea în viață a sarcinilor trasate de partid.

Ca răsplătă a eforturilor depuse, colectivele muncitoare au fost distinse în cursul exploatarea cu „Steagul roșu de producție al C.C.S. și al Consiliului de Miniștri” sau cu titlul de evidențiat pe ramură. O dată cu acestea s-au acordat și însemne de muncă de bani. Pe pieptul a mii de mineri strălucesc diferite ordine și medali, înalte distincții acordate de partid și guvern ca pre-

La ieșirea din șut.

țuire a muncii lor rodnice. Numeroși mineri au fost aleși deputați în sfaturile populare și în Marea Adunare Națională.

În centrele miniere ca și în întreaga țară, a înflorit o viață nouă. Au fost îmbunătățite considerabil condițiile de locuit ale minerilor. În toate așezările miniere s-au ridicat numeroase blocuri moderne. Numai în anul 1951—59 s-au construit în aceste centre peste 10.500 de apartamente pentru familii, s-au dat în folosință multe locuri în căminele pentru nefamilisti, la care se adaugă mii de locuințe individuale construite pe baza creditelor acordate minerilor de către stat.

Spre deosebire de situația din trecut, astăzi fiecare om al muncii beneficiază după un an de muncă de un concediu de odihnă plătit. Alături de alte sute de mii de oameni al muncii, minerii își petrec concediile de odihnă în cele mai frumoase stațiuni balneo-climatice din țară.

Partidul și guvernul au luat măsuri pentru creșterea permanentă a salariilor tuturor oamenilor muncii. În același timp au fost reduse impozitele, scăzute prețurile la un număr important de bunuri de consum, majorate considerabil pensiile. De

toate aceste măsuri au beneficiat și muncitorii minierii.

O dată cu îmbunătățirea tratului material al minerilor, se dezvoltă și nivelul lor cultural. În așezările miniere din țară au fost construite și amenajate numeroase cluburi, biblioteci și colțuri roșii, care dau posibilitatea muncitorilor minierii și familiilor lor să desfășoare o bogată activitate culturală. Printre mineri a luat o mare dezvoltare munca artistică amatoare. Cercul de artă plastică de la Lupeni este cunoscut în întreaga țară și chiar peste hotare, unde a participat la diferite expoziții.

O deosebită atenție se acordă ridicării nivelului tehnic și profesional al muncitorilor, formării de noi cadre de tehnicieni și ingineri din rândurile muncitorilor. În acest scop s-au înființat numeroase școli profesionale, școli de calificare pentru meseriile de bază din minerii, școli pentru maștrii minierii, iar la Petroșani funcționează Institutul de Mine, care dă în fiecare an noi promoții de ingineri minierii.

Partidul cheamă pe mineri să lupte pentru ridicarea continuă a productivității muncii, să folosească din plin condițiile ce s-au creat prin înzestrarea minelor cu o tehnică

noastră, pentru a sporii mereu producția de cărbune și îndeosebi de cărbune cocsificabil. Minerii muncesc cu însuflețire pentru a contribui la creșterea bazelor energetice a industriei electrice, siderurgice și metalurgice prelucrătoare. Astfel, în 1965, minerii vor lucra în minele de cărbuni vor trebui să realizeze o producție de 11,5—12,5 milioane tone cărbune, din care cel puțin 6 milioane tone de hullă.

„Sarcina principală a industriei cărbunelui — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la cel de al III-lea Congres al P.M.R. — constă în asigurarea siderurgiei cu cărbuni de calitate superioară, destinați cocsificării și termocentralelor cu ligniți și alte sorturi de cărbuni inferiori”. În centrul preocupării minerilor... „trebuie să fie în continuare creșterea productivității muncii rămasă încă în urmă îndeosebi la abataje, precum și accelerarea lucrărilor de deschidere a noulor mine. Aceasta cere să se acorde cea mai mare atenție însușirii și introducerii de noi utilaje și metode de exploatare adaptate condițiilor de zăcămint — care să asigure o mecanizare avansată a proceselor de lucrări, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al cărbunelui”.

În minele noastre sînt încă trebuia descoperite și puse în valoare. Concomitent cu modernizarea continuă a minelor și introducerea tehnicii noi, muncitorii minierii vor lupta pentru a folosi cu și mai multă pricepere mașinile și utilajele pe care le au la îndemînă.

Minerii din patria noastră sînt hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru ridicarea continuă a nivelului de pregătire tehnică-profesională, pentru sporirea productivității și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor.

În acest număr :

- Manifestări culturale în cinstea zilei de 23 August (pag. 2-a)
- Pentru buna desfășurare a muncilor agricole de vară (pag. 3-a)
- Știința în slujba sporirii continue a producției agricole (pag. 3-a)
- Vă prezentăm: Institutul „Pasteur” (pag. 6-a)
- Cronica evenimentelor internaționale (pag. 7-a)

Noul cămin cultural din comuna Ștefănești, regiunea Pitești.

În raionul Călărași, ca de altfel în întreaga țară cea de-a 16-a aniversare a eliberării patriei noastre este întâmpinată cu un puternic entuziasm în muncă.

Activiștii culturali, organizatorii vieții culturale din satele raionului, îndrumați de organele de partid, contribuie cu însușirile, prin manifestările culturale-artistice, la mobilizarea țăranilor muncitori hotărâți să obțină realizări cât mai frumoase în cinstea zilei de 23 August.

Terminarea la timp a treierărilor a constituit un angajament luat în cinstea zilei de 23 August de țăranii muncitori din raionul Călărași,

CARTI NOI

- P. F. Koinicki: *Marxism-leninismul și spre religie*. Ed. militară a M.F.A. 92 pag. — 1,70 lei.
- Muzeul de istorie a Partidului Muncitoresc Român — album. 20 pag. — 3 lei (cartonat)
- Muzeu' Doflana — album 12,20 lei (cartonat)
- H. Chirilei: *Substanțe care stimulează creșterea plantelor* („Societatea pentru răspândirea științei și culturii” nr. 348) 64 pag. — 1,15 lei
- M. Gorki: *Opere* — vol. XV — nuvele, schițe, însemnări din jurnal, amintiri, 1921—1924 (în 30 volume). Traducere din limba rusă de C. Toria și I. Andreeșca E.S.P.L.A. Carlea rusă 480 pag. — 19,20 lei (pergamoid).
- A. S. Pușkin: *Versuri* („Cele mai frumoase poezii”). Ed. tineretului. 128 pag. 2,90 lei
- Geo Bogza: *Scrieri în proză* — volumul V — E.S.P.L.A. 524 pag. — 8,35 lei
- Zaharia Stancu: *Descult* — vol. I și II (roman) — ediția a 7-a. Prefață de Radu Popescu („Biblioteca pentru toți” nr. 26—27) — E.S.P.L.A. 652 pag. (ambele volume) — 9 lei

CAMIN CULTURAL FĂRĂ DIRECTOR

A fost odată activitate la căminul cultural din comuna Sirbi, raionul Birlad. Există și echipă de teatru, se țineau și conferințe... Cite seri plăcute și instructive n-au petrecut colectivității la căminul cultural! De prin martie, însă, o dată cu mulțarea directorului într-un alt sat, liniștea a început să domnească în frumoasa și spațioasa clădire a căminului. Ea este tulburată în zilele când rulează un film, iar în rest, mult prea puțin. În patru luni s-au ținut doar 3 (trei) conferințe, și acestea nu în cadrul unor șezători ci, profilul. Din se de faptul că lumea venea la film, s-a programat repede și cite o conferință.

Tocmai în această perioadă a muncilor agricole, când căminele culturale, le au menirea să sprijine bălăbia pentru recolte bo-

gate etc), la Sirbi activitatea culturală a fost inexistentă. Cadrele didactice multumite că nu vine nimeni să le mai ceară sprijinul, nu s-au gândit că este de datoria lor să desfășoare o muncă obstescă, să dea viață echipelor artistice și colectivului de conferințar. Învățătorii, trecind pe lângă cămin, oftau ușurați și mulțumeau secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Birlad pentru felul cum s-a îngrijit de numerea unui director la căminul cultural. A fost trimis la începutul lui iunie un tovarăș care, după ce a stat citeva zile prin sat, fără a lua măr-că în primire munca, a plecat în concediu de studii. Și dus a fost Concediul s-a terminat, dar directorul căminului nu s-a mai întors la Sirbi. Tovarășii de la secția

de învățămînt și cultură sînt însă mulțumiți că la Sirbi există un director cu normă întregă. Faptul că el există numai în scripte nu și în realitate, se pare că nu-l interesează.

În acest timp la Sirbi s-ar putea organiza un jurnal vorbit pe teme internaționale, fruntașii în agricultură ar putea să împă-tășească experiența lor în obținerea de recolte bogate. Filmele prezentate ar putea fi urmate de discuții rodnice. Multe s-ar putea face și colectivității sînt dornici că în orele de răgaz să participe la asemenea acțiuni. Dar cine să organizeze toate acestea? Secția raională de învățămînt și cultură are datoria să muncească cu mai mult simț de răspundere pe directorii căminelelor culturale și să-i recruteze din rîndul acelor oameni pricepuți și dornici să desfășoare o muncă entuziastă pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii de la sate.

A. C.

cele programe trec în revistă realizările înfăptuite în satele raionului în cel 16 ani de la eliberare. Cele 34 formații de teatru, 26 brigăzi artistice de agitație, 27 coruri și 32 echipe de dans, cite însușează azi raionul Călărași, au început din vreme pregătirile și prezintă spectacole închinare marelui eveniment de la 23 August. La Dragoș Vodă, echipa de teatru a adus pe scenă piesa „În august cerul e senin”, iar la Modelu piesa „Și pe strada noastră”. În satul Ceacu dirijorul Georgia Tunsu, cu sprijinul efectiv al compozitorului D. Carpotașu, care a stat citeva timp în satul lor sprijinindu-i în activitatea cultural-artistice, a pregătit cu cel 70 de tineri coriști, printre altele, „Cîntec despre bogăția Bărăganului”.

Formațiile artistice ale casei raionale de cultură, care s-au evidențiat de altfel și în timpul campaniei agricole, și-au încheiat pregătirile pentru noi deplasări la sate cu programe legate de marea zi a eliberării patriei noastre. Piesa „Gară mică” de Dan Tărcihă, noi cîntece de masă, vor fi prezentate pe scenele căminelelor culturale prilejuind totodată și un larg schimb de experiență.

Important este faptul că tot pentru a prezenta spectacole în fața țăranilor muncitori, s-au pregătit, cu sprijinul casei raionale de cultură, și formațiile artistice ale U.R.C.C., O.C.L. și I.R.T.A.—Călărași, care și-au stabilit un bogat program de manifestări culturale-artistice pentru această perioadă.

Într-o recentă consfătuire a directorilor de cămine culturale din raionul Călărași s-a stabilit un întreg ansamblu de manifestări culturale-artistice, conferințe, șezători, seri de întrebări și răspunsuri și indeosebi programe artistice, manifestări care cîntă vînt nouă făurită în patria noastră în anii regimului democratic.

Ș. RADULESCU

S-au petrecut lucrurile pe la începutul verii, pe vremea prășitului. Lelea Floarea Varga, membră a gospodăriei colective „21 Decembrie” din comuna Apold, raionul Sighișoara, își făcuse o socoteală. Cică: „las” să aștepte gospodăria un pic, o să merg eu la prășit după ce o termina treaba pe deînță mea”. Zis și făcut.

La început, totul a mers bine. Și-a mintuit lelea Floarea treburile la deînță, apoi s-a înființat și la lotul din gospodărie. Cînd văzu porumbul năpădit tot de pălămidă, parcă nu se simți tocmai bine. Îi veni rău, că n-a procedat tocmai bine, că trebuia mai întîi să prășească la gospodărie, că belșugul de la colectivă vine, nu de la deînță. Dar le alungă repede. Își legă basmau mai strîns, puse mina pe sapă, și...

Se pomeni deodată față-n față cu tînărul Laurențiu Kovacs, directorul căminului cultural și autor al multor caricaturi la gazeta de stradă. De ce-o fi venit? Se uita Kovacs la ea, se uita ea la Kovacs, dar nici unul nu scoase o vorbă. Pînă la urmă lelea Floarea își luă inima-n dinți și-i spuse:

— Ai greșit pesemne drumul, că nu aici e căminul cultural...

— Ba, n-am greșit, că drept aici am venit.

— La prășit, te pomenesti...
— La prășit, lelea Floareo, la prășit.
— Da' sapa, unde ți-e?
— Eu cu creionul prășesc, lelea Floareo. Așa se plivește pălămidă din sufletul oamenilor. Știi, am venit să string date pentru un articol la gazeta de stradă. Dar cum te-am văzut așa pe dumneata, m-am gândit că ar fi mai bine să facem o caricatură: lelea Floareo în mijlocul mării de pălămidă, lelea Floareo, zina buruienilor.

O dată se-nerunță lelea Floareo cînd auzi așa ceva. Gîndurile supărătoare de dinainte începură să-i roiască iar în cap, se simțea vinovată, dar nu vroia să arate. Îi răspunse directorului eit putu mai tăios:

— Hei, da' tanțos te mai ții că știi să faci caricaturi! Să nu m-apuc eu să văd ce-l și cum e la dumneata, la cămin, că o sută de caricaturi îți fac la gazetă, nu una!

— Poftim la cămin, lelea Floareo, te-oi primi mai bine de cum m-ai pri-

INIMI DE MINERI

Cînd stelele se sting, în zori, pe cei
Și se aprind luferii în mină,
Din fiecare lampă de miner
Zvicnește, caldă-o inimii lumină.
Sub ochiul ei deschis spre depărtări
Cărbunele-n șuvoaie lungi tresare
Măreț, ca șoimul ce și-a-ntins să zboare
Din piscu-nalt, aripele spre zări!
În freacățul de șarje din cuptor
Cărbunele în floare se preface
Țesînd veșmint de aur, pentru pace
Din revărsarea muncii tuturor.
Și se aștern temeiuri de oțel
De la Bicoz și pîn-la Hunedoara,
În cîntec să îmbrace toată țara
Puternic avîntată către țel!
E țelul nostru scump, pe care-l scriu
În cronica acestui ev, cărbunii
Aprind în noi imaginea Comunei
Sub steagul de victorii, purpuriu!
De-aceea-n zori, cînd stelele pe cer
Își sting lemnul soarelui, carbidul
Aprinse lămpi din inimi de miner
Slăvesc prin roza lor de foc Partidul!

ION POTOPIN

„Portret de miner”

ION CRACIUN, miner, mina Ojască-Buzău

Cu creionul LA PRĂȘIT

mit dumneata, iar de caricaturi nu mi-e frică. De ce m-aș teme de un lucru care ajută?

Directorul căminului plecă, iar le-

lea Floareo simți că i-a ramas un cui în inimă. „Să știi că directorul ăsta e în stare să și țină făgăduiala. Și atunci, țin-te Floareo, că o să-ți pomenesc numele alturi de Zebji zis „ciubucarul” sau Pelcu, care muncește la chilul de vînșor și la burlane, dar la gospodărie, bal Ptiu, drace! Ai pățit-o, Floareo!”

Sapa se invirtea în mina lelei Floareo ca niciodată pînă atunci. „Lasă, directore, ca ți-o arăta eu cum știe să muncească Floarea Varga”. Pînă seara prăși o bucată bună. Cînd se întunecă, nici nu trecu pe acasă ei, fuga la cămin. Kovacs nici n-apucă să zică bună-seara, că Floareo Varga îi zise din prag:

— Știu că am greșit, dar îți dau cuvîntul că nu voi mai face așa. Nu trebuie să mă mai pui la gazetă, că uite, caricatura care ai vrut să mi-o faci mi-a schimbat gîndurile și fără să mă desenez...

— Apoi, lelea Floareo, nu știu ce să zic, că deh! Ți-oi fi schimbat dumneata gîndurile, dar despre asta numai cîmpul poate da chezușle. Ai terminat de prășit?

— Ba, că n-am putut așa degrabă.
— Ei vezi? Și ce te faci, că poartîine avem și record, alții au terminat de mult, dar dumneata...

Nu mai stătu lelea Floareo să asculte mai departe, leși de la cămin. Trei zile se perpeli ca pe jar. La gazeta de stradă nu se uita, dar știa că nu a apărut nimic, fiindcă nimeni din cei cu care s-a întîlnit n-a luat-o în ris. După trei zile se duse din nou la cămin.

— Am terminat de prășit. La ziua record am țesit bine. Mai trebuie să fiu pusă la gazeta de perte?

— D-apoi cum! Sigur că trebuie!
— Apoi, asta nu! Că doar ți-am spus că-mi dau scama că am greșit. Greșeala mi-am reparat-o, ce mai vrei?

— Și fruntașii, lelea Floareo, nu trebuie să-l punem la gazetă? Mai sînt și alți fruntași, nu te teme, nu vei sta singură la gazetă.

E. MARTON

Pentru buna desfășurare a muncilor agricole de vară

Recomandările Ministerului Agriculturii

În prezent secerșul cerealelor poate fi considerat încheiat în întreaga țară, cu excepția raioanelor din zonele sub-muntoase, precum și a unor suprafețe însumând câteva mii de hectare în regiunile Cluj, Suceava, Stălin și în Regiunea Autonomă Maghiară.

Mai anevoios s-au desfășurat lucrările de treieră. În cursul ultimei perioade s-a treierat recolta de grâu și secară numai de pe circa 435.000 ha., viteza zilnică nefiind realizată decât în proporție de aproximativ 48 la sută față de capacitatea utilajului existent. Decalaj mare între secerș și treieră continuă să se mențină mai ales în regiunile Pitești, Oradea și Iași. În Regiunea Autonomă Maghiară și în regiunile Cluj și Stălin, practic se poate socoti că treieratul cu batozele încă nu a început. Sub posibilități s-a lucrat și în regiunile Suceava și Hunedoara.

Cauza acestei situații este organizarea necorespunzătoare a transportului snopilor pe arși și a executării treierăului. În multe comune din regiunile Pitești, Galați, Cralova, Oradea, batozele și combinele lucrează cu intermitențe, nefiind utilizate la capacitatea maximă.

O lucrare de o deosebită importanță care contribuie la sporirea recoltelor viitoare este arătura adâncă de vară. În săptămîna care s-a scurs, această lucrare a fost efectuată pe încă 285.000 ha., prevederile fiind îndeplinite în proporție de 31 la sută. Deși în acest an au fost condiții favorabile executării arăturilor, realizările sînt totuși nesatisfăcătoare.

În regiunile din sud și vest unde în urma terminării recoltatului pășoaselor s-au eliberat un număr important de tractoare nu numai că nu s-a folosit schimbul II, potrivit indicațiilor Ministerului Agriculturii, dar nu s-a utilizat nici întreaga capacitate de lucru în timpul zilei. Graficul zilnic nu s-a respectat. Din această cauză, în regiunile Constanța și Galați s-au făcut arături adînci cu 10 la sută mai puțin decât în regiunile București și Cralova, unde au existat aceleași condiții de muncă. În situație asemănătoare se află regiunea Timișoara față de regiunea Oradea.

Experiența unor numeroase unități agricole de stat și cooperatiste arată că fiecare zi de întîrziere a arăturilor poate contribui la diminuarea recoltelor în anul viitor. Iată de ce este necesar să se ia toate măsurile pentru ca în timpul cel mai scurt să se realizeze integral sarcinile prevăzute în această vară.

Concomitent trebuie să se intensifice acțiunea de fertilizare a solului, prin încorporarea unor cantități cit mai mari de îngrășăminte chimice și organice.

Tot în cursul ultimei săptămîni au început recoltatul sfecei de zahăr și campania de însilozare a porumbului. În legătură cu recoltatul sfecei Ministerul Agriculturii recomandă unităților agricole de stat și cooperatiste să facă această lucrare pe suprafețele cu culturile avansate în vegetație, unde plantele ating o greutate și un procent de zahăr corespunzător.

În ce privește porumbul pentru siloz trebuie să se controleze permanent lanurile, în vederea stabilirii celui mai potrivit timp pentru recoltare. Considerînd terminate lucrările pregătitoare, în săptămîna care urmează în regiunile sudice trebuie să se înceapă masiv recoltările și însilozarea porumbului.

Grădina de legume a G.A.S. „Bragadiru” este udată prin aspersiune.

apele ADUCĂTOARE de BELSUG

Dobrogea este plină de traste. Regiune situată între cele mai mari rezerve de apă din țara noastră, Dunărea și Marea Neagră, a fost și cea mai secetoasă, cea mai săracă, cea mai urgentă de arșița ucigătoare a soarelui și de bătaia vînturilor. În raionul Hirșova, de pildă, în trecut țărani nu reușeau să scoată la hectar mai mult de 600—700 kg. de grâu și cel mult 800 kg. de porumb.

Dunărea aducea aproape în fiecare an pagube uriașe. Primăvara, cînd apele ei se unflau, izbucneau înfuriate inundînd pămîntul.

Cu trei ani în urmă se pregătea un adevărat asalt împotriva apelor Dunării. Membrii comitetului raional de partid, împreună cu cîțiva ingineri și topometriști, au venit la fața locului cu niște planuri pe care le-au desfășurat pe pămînt ca pe niște hărți. În urmă au venit colectivități din toate comunele și satele raionului, cu sape, lofeți, cu cazmale și atelaje. S-a declanșat o adevărată bătălie

pentru crearea unui dig, decamdată lung doar de cîțiva kilometri.

În primăvara trecută, în perimetrul îndiguit, colectivității din Dăeni au cultivat primele 200 de hectare cu sfeclă. În toamnă recolta a fost de 30.000 kg. de sfeclă la hectar. Colectivității au primit pe ea aproape 2.000.000 lei și 5 vagoane de zahăr, care s-au distribuit la ziua muncă.

Dovada era evidentă și lucrările de îndiguire au continuat. Din nou s-au adunat colectivități din toate satele, și în cîteva săptămîni a apărut un alt dig lung de 19 km., care avea să apere de urgia apelor cîteva mii de hectare de teren.

În primăvara gospodăriile colective din jur au semănat pe aceste pămînturi porumb și sfeclă de zahăr, irigînd suprafețe însemnate.

Paralel cu experiența făcută în primul an la Dăeni, s-a mai făcut alta la Stejarul, un sat așezat în inima stepei, tot în raionul Hirșova. Un firșor de apă, care se strecura de-a lungul văi-

lor, a fost captat și barat, creîndu-se astfel un mic lac de acumulare. Cu așa acestui pîriiaș colectivității au irigat 10 hectare de porumb. La recoltare au venit reprezentanții tuturor gospodăriilor din raion pentru a lua cunoștință de adevăr uluitor. Pămîntul care se credea sărac a dat un vagon de porumb la hectar. Zece hectare au dat 10 vagoane. Vestea aceea s-a răspîndit în tot raionul și era comentată cu înflăcărare

Acestea au fost primele două exemple convingătoare. În iarna trecută, aproape în fiecare gospodărie colectivă din raion unde existau resurse de apă au început amenajările pentru irigații. La Topolog, Casimcea, Crișcea, Vulturul și în alte gospodării s-a aplicat sistemul încercat la Stejarul: bararea apelor interioare și urcarea lor prin pompe pe terase. La Topalu, Ghindărești, Hirșova și în celelalte gospodării de lângă Dunăre, apele bătrînului fluviu au fost aduse prin sisteme de canale în interiorul stepei.

De bună seamă, suprafețele irigate sînt încă mici. Se irigă anul acesta 30 de hectare la Stejarul, 25 de hectare la Vulturul, 25 la Topolog, 30 la Casimcea. Dar sînt și gospodării în care sistemul de irigații a cuprins suprafețe mari. La Dăeni, anul acesta a apărut un lan de porumb întins pe 200 de hectare. Apele Dunării sînt împinse de trei pompe uriașe, care extrag și împing încontinuu, ca trei inimi puternice, apele. Colectivității Ion Dumitru, Popa Gheorghe și Marin Pantea nu fac altceva decît să închidă și să deschidă canalele secundare, pe care apele se plimbă în voie ca într-o adevărată grădină. S-au dat pînă acum trei ape și colectivității încep să fie siguri că pe 200 de hectare vor obține 200 de vagoane de porumb. La Vulturul pot fi văzuți lujeri cu cîte 7 legături. La Topalu, pe aproape 200 de hectare, din toamna trecută, Dunărea nu mai pătrunde după bunul ei plac ci se strecoară cuminte și docilă prin zecile de canale săpate de colectivități. Două aspersoare cu 16 jeturi aruncă apa ca niște puternice fîntîni arleziene pînă la distanța de 50 m. O perdea de ploaie artificială, măruntă și deasă, cade deasupra întinderii de porumb care a ajuns la înălțimea de doi metri și jumătate.

Brigadierul Petre Toma, unul din fruntașii recoltelor bogate din Topalu, care răspunde de această solă, apreciază recolta acestui an la 8.000 kg. la hectar. În anul viitor ea va fi mai mare. Îngrășămintele care vor fi administrate în toamnă vor ajuta pămîntul, îi vor da puteri, ca niște adevărate tonifianțe. Și tot în anul viitor, suprafețele irigate vor crește și la Topalu, și la Hirșova (aci s-au irigat anul acesta 100 de hectare) și la Dăeni precum și în celelalte gospodării colective. E de la sine înțeleasă că va spori o dată cu aceasta și rodnicia ogoarelor, iar hambarele colectivităților vor fi și mai pline.

Dr. I. LUNGU

șef de laborator la Secția de Agrotehnică Generală I.C.A.R.

GEORGE MIHAESCU

ȘTIINȚA ÎN SPRIJINUL SPORIRII CONTINUE A PRODUCȚIEI AGRICOLE

Colaboratorii științifici ai Institutului de Cercetări Agronomice și-au intensificat în ultimii ani activitatea de promovare în practică a rezultatelor cercetărilor științifice cu privire la crearea de soiuri noi, îmbunătățirea bazei furajere, combaterea buruienilor și altor dăunători ai plantelor cultivate etc. Astfel, ei au reușit să creeze peste 60 de soiuri noi de diferite plante agricole mai productive decît cele existente și superioare calitativ. Dintre aceste soiuri, zece au fost raionate în anul 1960, 11 s-au înmulțit în acest an în vederea raionării și 40 au fost predate Comisiei de Stat pentru încercarea soiurilor. Între soiurile noi create, se află și 25 hibrizi dubli de porumb, care provin numai din material autohton adaptat condițiilor pedoclimatice din diferite regiuni ale țării.

Pentru ca semințele plantelor cu însușiri superioare să fie înmulțite spre a fi cultivate pe suprafețe cit mai întinse, institutul

a înmulțit în stațiunile sale și a predat Ministerului Agriculturii în ultimii cinci ani peste 12.000 tone semințe, iar în anul agricol 1959—1960 s-au predat pentru a fi extinse în cultura mare peste 1.000 tone sîmînță elită și oca. 1.000 tone reinmulțiri de diferite semințe din soiurile raionate. Ele s-au cultivat pe ogoarele țării, contribuind la obținerea de producții sporite.

Cercetările efectuate de institutul nostru, pentru îmbunătățirea bazei furajere au dus la crearea unor soiuri valoroase de lucernă, sparceță, mazărice și s-au stabilit concluzii importante pentru realizarea conveierului verde în diferite zone pedo-climatice ale țării și pentru îmbunătățirea pojiștilor naturale. În acest an, paralel cu înmulțirea soiurilor de plante furajere mai valoroase, a început și extinderea lor în cultura mare la gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective.

Numeroase alte rezultate ob-

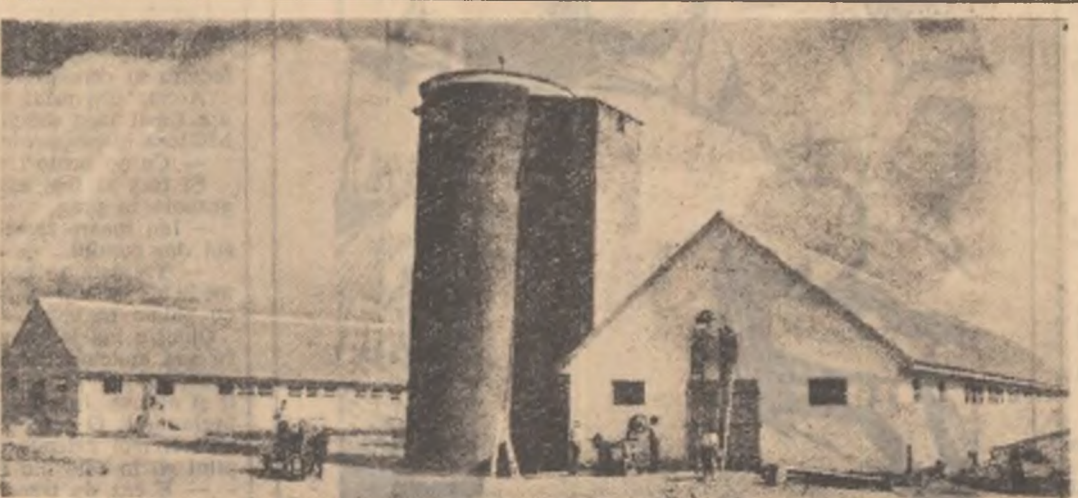
ținute de colaboratorii Institutului de Cercetări Agronomice s-au extins în ultimii ani în practica agricolă. Între acestea cităm: folosirea îngrășămintelor într-o măsură mai largă, culturile în fișii și terasarea terenurilor în pantă pentru combaterea eroziunii solului, îmbunătățirea solurilor salinizate de pe Valea Călmățuului și din perimetrul îndiguit al Dunării etc.

Cercetătorii din institutul nostru, grupați în colective, îndrumați concret pe teren, sectoarele de producție din multe gospodării agricole socialiste. Aici ei promovează direct în practică agricolă rezultatele obținute în munca de cercetare cu privire la noile soiuri, lucrările solului, folosirea îngrășămintelor, rotația culturilor, semănatul și lucrările de îngrijire etc. Datorită acestei acțiuni, gospodăriile îndrumate au realizat producții superioare. Iată numai cîteva exemple: la g. a. c. „1 Mai” din comuna Otopeni,

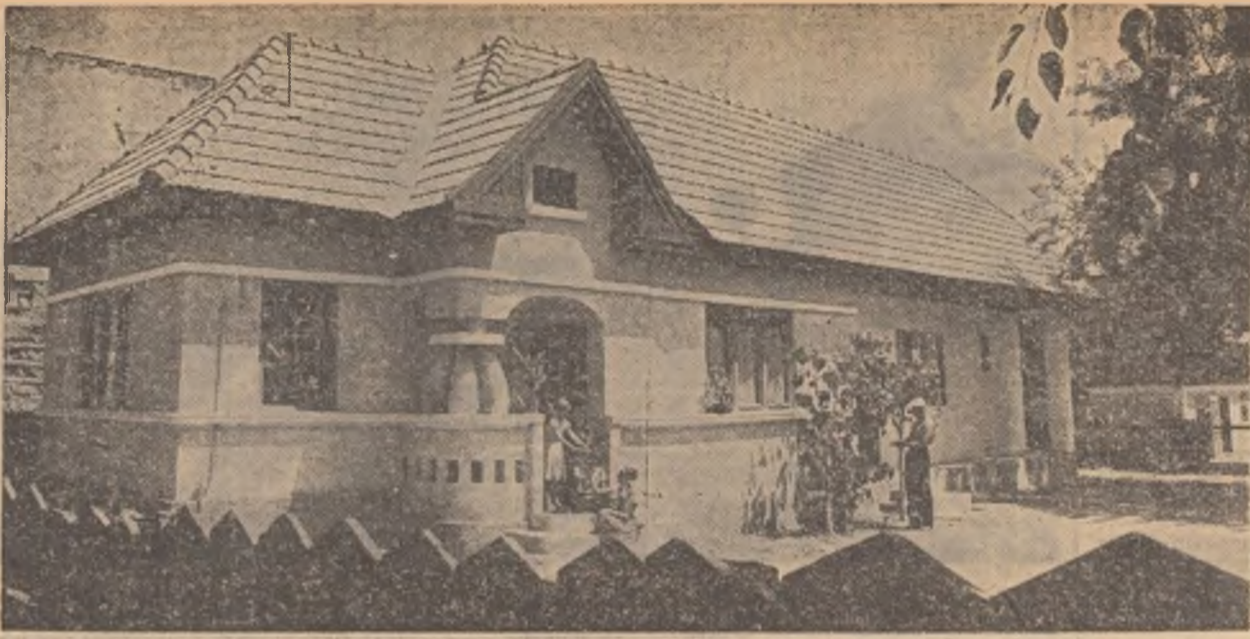
regiunea București, s-a obținut în medie pe doi ani, la grâu o producție de 2.327 kg/ha față de numai 1.405 kg în sectorul individual, la orz 3.297 kg/ha față de 1.490 kg., la porumb 3.150 kg/ha față de 1.100 kg în sectorul individual. Tot astfel g. a. c. din comuna Traianu, regiunea Craiova, a realizat o producție medie la porumb de 4.500 kg/ha, iar g. a. c. din comuna Vișina, aceeași regiune, a obținut la sfeclă de zahăr 39.000 kg/ha.

În felul acesta se accelerează progresul tehnic și se realizează o legătură mai strînsă între sectoarele de cercetare și de producție — ambele folosind de pe urma acestei colaborări.

Pentru realizarea sarcinilor ce izvorăsc din Documentele Congresului al treilea al P.M.R., în legătură cu dezvoltarea agriculturii, colaboratorii institutului nostru își vor intensifica munca pentru crearea a noi soiuri de hibrizi de porumb, soiuri de grâu și alte plante de cultură, mai productive decît cele existente și de calitate superioară. Cercetările noastre vor fi concentrate de asemenea asupra aplicării diferențiate a metodelor agrotehnice pe zone pedo-climatice, insistînd în special asupra adîncirii stratului arabil, folosirii îngrășămintelor și irigației ca metode de bază în sporirea producției agricole. În felul acesta cercetătorii Institutului Agronomic își vor aduce o contribuție de preț la introducerea progresului tehnic în agricultură, ceea ce va determina o creștere simțitoare a producției și productivității muncii, făcînd să se asigure un belșug de produse agroalimentare în interesul ridicării continue a nivelului de viață al populației de la orașe și sate.

Gospodăria agricolă colectivă din Zăbrani, raionul Lipova, dispune de numeroase construcții zootehnice. În fotografie: două grajduri noi și silozal cu o capacitate de sute de vagoane.

Casa nouă a colectivistului Dumitru Drăghici din satul Nazna, Regiunea Autonomă Maghiară.

Peisajul satului colectivist

Recolta de grâu a întrecut toate aşteptările. Obligațiile contractuale cu statul au fost îndeplinite. Cele două autocamioane ale colectivei din comuna Cuza Vodă, regiunea Constanța, și o remorcă împrumutată de la S.M.T. au transportat la baza de recepție 35 de vagoane cu grâu. S-au umplut și magaziiile colectivei. Parte din prisosul de recoltă urmează să intre în magazia veche, deratizată.

La recoltare au lucrat zece combine. S-a început cu grâul „A. 15” și rezultatele nu i-au prea mulțumit pe oameni: 167.366 kg de pe 109 hectare. Producția medie a fost însă aproape dublă pe cele 664 hectare cu „Bulgaria 301”; cite 2.800 kg. la hectar. Iar unele sole ale brigăzilor lui Dumitru Ene, candidat de partid, și Gheorghe Lupu, au dat peste trei tone la hectar.

În Cuza Vodă, sat dobrogean de stepă, oamenii n-au mai văzut asemenea recolte. Au întrezărit însă posibilitatea obținerii lor. Soiul „Bulgaria 301” a fost încercat în anul trecut pe 46 hectare. Producția medie la hectar a fost de 2.600 kg. Era un indiciu sigur că linia 301 se împacă bine cu solul și clima din preajma Văii Carasu. Extinderea acestui soi pe 664 hectare n-a fost însă singura măsură luată de colectivități. Spre deosebire de anii trecuți, arătura de vară s-a făcut la o adâncime de 30 centimetri. Ogorul a fost întreținut ca la carte, fiind discuit și grăpat de cite două ori. La însămânțare, s-a respectat timpul optim. Aproape tot grâul a avut ca premergătoare porumb și leguminoase furajere.

Împămîntenind soiuri de mare productivitate și aplicînd cu grijă regulile agrotehnice, colectivității din Cuza Vodă contribuie cu cinste la îndeplinirea

sarcinii principale în domeniul producției agricole, care — așa cum se arată în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al P.M.R. — „este speriarea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grâu și de porumb”...

Bogatelor ploii din acest an nu le-a rămas decît să desăvîrșească ceea ce colectivității au făcut prin aplicarea agrotehnicii. Și gospodăria „Ana Ipătescu” din Cuza Vodă este bine cunoscută în raionul Medgidia pentru prețuirea de care se bucură cartea agrotehnică în familia membrilor ei. La concursul pe țară „Cine știe ne scrie”, organizat de Ministerul Agriculturii, șeful de echipă Ion Popa din Cuza Vodă a primit premiul al treilea. Tot cu premiul al treilea a fost distinsă colectiva „Ana Ipătescu” și la recentul concurs „Cine știe, cîștigă” organizat de Radiodifuziunea și Televiziunea Română pentru frunțașii ogorurilor din raionul Medgidia. La acest concurs colectiva a fost reprezentată de brigadierul Ion Enache, candidat de partid, și, firește, de „veteranul” Ion Popa.

Șeful de echipă Ion Popa este, de altfel, un neobosit cititor de literatură agrotehnică. Pe lingă fișele de evidență ținute de bibliotecara Georgeta Vilcea, mai există și alte grăitoare dovezii. De pildă, pregătindu-se pentru ultimul concurs și negăsind material bibliografic suficient la biblioteca satească, Ion Popa a început să se documenteze în timpul liber la biblioteca raională. A făcut multe drumuri la Medgidia, ca să-și poată reprezenta colectiva cu cinste.

Ca șef de echipă, lucrează în brigada viticolă. Colectiva „Ana Ipătescu” e o unitate relativ mică, cu numai

400 de familii. În ce privește însă dezvoltarea ramurilor aducătoare de venituri mari, ea se situează la nivelul gospodăriilor mari. Numai via, bunăoară, cuprinde 80 hectare. La concursurile regional și interregional, vinurile din Cuza Vodă și-au atras de fiecare dată premiile întâi și doi. Desigur că un pasionat al agrotehnicii ca șeful de echipă Ion Popa a avut o bună contribuție la dobîndirea acestor succese. Iar faptul că în perioada recoltării a cerut să lucreze ca delegat de combină, ilustrează o dată mai mult grija și interesul acestui colectivist pentru tot ce se întîmplă în gospodărie.

Ca și peisajul sufletesc al colectivității — căruia viața nouă, zidită de partid, îi insuflă o înaltă conștiință — peisajul satului colectivist cunoaște o primenire adîncă. În stepă, la Cuza Vodă, trei canale proaspăt săpate asigură irigarea a 255 hectare cu porumb, sfeclă de zahăr și legume. Cele 255 hectare reprezintă firește numai începutul. Culturile irigate vor avea curînd soarta grîului din linia 301, adică extinderea pe suprafețe sporite.

A dispărut și țurcana. În locul ei, merinosul a dat cea mai mare producție de lînă pe raion: 4.600 kg. pe cap de oaie. Pe izlazul colectivei, pasc 400 de taurine, din care 176 sînt vaci cu lapte. Puiernițele adăpostesc 7.500 de păsări.

Colectiva „Ana Ipătescu” împlinește în anul acesta, la 27 august, un deceniu de la înființare. Această prăznuire cu caracter bilanțier va fi deschisă cu inaugurarea cîminului cultural construit de colectivități. Ciocnind un pahar cu vin muscat, mesenii vor închina pentru noi succese pe drumul muncii unite.

N. CULCEA

C. BARABAȘ

Albaștri-mi ochi ardeau sub pleoape,
Firavul trup mi-era fierbinte...
Cînd, cineva veni aproape
Vorbindu-mi blind ca un părinte.

„Cutează, fiule,-ndrăzneală!
Nu vrei să facem cunoștință?
Ia-mi spune și place-aici la școală?
Îți este sete de știință?”

Așa l-am cunoscut

Simții că sufletul mi-l umple
Blajinul glas, ca un îndemn
Și o mină-mi lunecă pe tîmple
Și mina-aceea avea un semn.

Pe ea-și săpase-adîncă urma-l
Cătușa crudă ca o fiară,
Dar mie îmi părea că mina l
Impresurată de-o brățară.

Și îmi părea că mama bună
Mă cheamă din potopul zloatei
Și-aceea mingiietoare mină
Mi se părea că-l mina tatel.

Așa l-am cunoscut pe el —
Partidul ce-mi schimbă menirea,
În vers îi scriu și în oțel
Recunoștința și iubirea.

FLORIAN SAIOU

ION ISTRATI

DOCTORUL

Povestire

Încă de cu seară, ploaia într-una, cu găleata și noaptea părea că nu mai are capăt. După ce se mai zvîrcoli de citeva ori, Anica își pierdu în sfîrșit răbdarea și ghiontindu-și bărbatul cu cotul, zise: — Of, școală-te o dată! N-am închis un ochi toată noaptea. Parcă mi-s rupte șalele, nu alta!

Vasile îngălmă ceva nedeslușit și, întorcîndu-se pe partea cealaltă, reîncepu să sforăie. După aceea, se întinse cit era de lung și se necăji să ațpească din nou.

— Tare mi se pare c-al să naști, mai șopti el căscînd. Numai, nu mai șcineci atîta.

— Oare n-ar trebui să chemi doctorul?

— Și ce crezi că te poate ajuta cu ceva, dacă vine?

Peste puțin, femela porni iarăși să se vaitete.

Vasile bodogăni ceva și biruindu-și oboseala somnului, se ridică din pat, își aruncă, pe întuneric, un suman între umeri și se îndreptă spre ușă. Înainte de a o închide, privi îndărăt la nevastă-sa, dar nu deosebi decît minecile albe ale cămășii acestela. Întinse deasupra, peste pătură, ca două aripi frînte. Anica se sforță să se miște, vrînd să mai spună ceva, dar o durere ascuțită îi încheștă șalele, pecetluind-o la loc, în așternut. Între acestea, Vasile se înapote abătut în odale, și făcu cu glas mohorît, mai mult pentru sine:

— Cumplită vreme!

Anica porni să răsuflă greu, ca apăsată de-o povară și reîncepu să geamă, nemalputînd să-și țină capul pe pernă. Nu mai trecu mult și, pe cînd bărbatu-su umbla cu minile în neștine, căutînd pe poliță cutia cu chibrituri, în casă se auziră deodată țipetele noului născut.

DOCTORUL

Vasile leși fuga în ogradă, repezindu-se desculț prin ploaie, la fereastra căsuței bătrînești din preajmă.

— Mamă, răcni el. Hei, școală-te, mamă!

DO

Undeva, prin vecini, hămă
Ilos al ploii se statornicii iar
Înăuntru, în casă la Vasile Br
ori și se stinse. Mama lui V
tot mormăia.

— Ți-am zis o dată, măi bă
ce faci — îi porunci ea lui V

Vasile bojbăi cu degetele c
de luminare scăpără cu mișcă

— Mare cumpănă, mare
bătrîna, dînd la o parte pătura

copilul din cămașă, se înăbuș

Anica aruncă o mină în l

— Of, mă înec... mor!

Lumînile ochilor i se ascun

putu să articuleze un cuvînt.

— Du-te după doctor, ce
fecioru-su care privea năuc.

Acesta din urmă se răsuci

ușă tînzii larg deschisă, se to

bătătura dispensarului și ciocă

— Care-i acolo? se auzi o

Și fără să mai aștepte răsp

grabnic în prag.

— Îmi moare femela, tovară

cut, iar copilul... nevastă-mea.

— Trezește-o repede pe fe

medicul. — Vin și eu din urm

cu palma pe spate.

Omul o luă la goană și trecu

felceră apucînd cu aceasta cal

grabă au un pardesiu și cu ce

li și ajunse. Intrat apoi în oda

îngîndurat. O cercetă, îi luă p

abia îi mai zvîcnea. La un se

pilul și. În cele din urmă placu

— E caz de transfuzie, nu i

— M-da, — adeveri doctor

sînt treizeci de kilometri! adău

... cine și-a clădit în uințe noi, Maria Zicolectivei din Pauu Mare, nu stă mult răspunde cu nespusă

va să credeți că exaeste adevărul. Tot e că n-a mai rămas auleși care să nu-și ilă nouă, aparate de Ba chiar, din ce în luat obiceiul să plecnă, pe motocicletele demult și le-au luat,

rezista ispitei de aiei pe care ne-o făt pe panoul din fațal: „Astă-seară veniți nai mare la căminul ați la concursul „Cine i muncește bine, știe e tema „Cum putem ele culturi, recolte spoSe întâlneau în seara căminului cei mai harhotăriți să dea răs-bune. Atît Ion Groza, gospodăriei, cît și u Janoș sau șefii de uliu, Hegeduş Albert idaru, știau că nu va să răspundă între-avea să le pună exa-inginerul Tiberiu Su-sa agronomului” din lin. Și de aceea se și vreme. Se sfătuiseră i cu tovarășa Simion l agronom al gospo-numeroase cărți agrotate de la biblio-și, mai ales, studia-tă Directivile Con-lea P.M.R. cît și

raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, oprindu-se îndeosebi asupra capitolului privind dezvoltarea pe care o va lua agricultura noastră în următorii 6 ani.

Acum, în liniștea care se lăsase peste întreaga sală, concurenții așteptau atenți să li se pună întrebările. Primul chemat să răspundă a fost Ion Groza.

— Tovarășe vicepreședinte — i s-a adresat examinatorul — vă rugăm să ne spuneți care a fost, anul acesta, recolta medie de grâu obținută de colectiviști, să ne arătați, după aceea, la ce recolte de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr vă așteptați, după primele sondaje făcute la fața locului.

Răspunsul nu se lasă mult așteptat:

— La grâu am scos, în vara asta, 2.200 kilograme la hectar, iar în ceea ce privește porumbul, ne așteptăm la o recoltă frumoasă, care să depășească chiar și 3.500 kilograme boabe la hectar. La floarea-soarelui se prevede o recoltă de 2.200 kilograme la hectar, iar la sfeclă de zahăr, după cum arată cîmpul, s-ar putea să ridicăm în medie peste 40.000 kilograme la hectar.

— Sinteți sigur? îl întreabă zîmbind examinatorul. — Nu cumva recoltele o să fie mai mici decît cele pe care le așteptați?

— Poate că mai mari. Mai micî în nici un caz — răspunde sigur de el, vicepreședintele. Și spusele lui sînt întărite de afirmațiile citorva dintre spectatori:

— Așa e! Groza baci are dreptate!

— Dacă e așa — continuă examinatorul — să trecem la întrebarea a doua.

E rîndul lui Paku Janoș să răspundă.

— Există posibilități ca în anii ce vin, colectiviștii să obțină recolte și mai mari la hectar? — vrea să știe inginerul Suciu.

— Desigur — răspunde brigadierul. — Dar pentru aceasta e nevoie ca noi să ne îmbogățim mereu cunoștințele și să muncim după ultimele cerințe ale agrotehnicii.

Examinatorul se întoarse către Sebek Iuliu.

— Tovarășul brigadier are dreptate, spune el. — Și acum te rog pe dumneata să ne spui care trebuie să fie prima preocupare a agricultorilor în scopul obținerii unor recolte mari de grâu.

Sebek Iuliu dovedește că e bine pregătit. El vorbește pe îndelete despre importanța alegerii și pregătirii terenului pe care urmează să se cultive grâu. Colectivistul arată, de pildă, că după recoltarea plantelor premergătoare, cum ar fi rapița și mazărea, trebuie să se facă degrabă o arătură adîncă de 28—30 cm. și o dată cu arătura să se dea cîte 250—300 kg. superfosfat la hectar.

— Să ne oprim aici — îl întrerupse examinatorul. — Despre folosirea in-

grășămintelor chimice o să ne vor-bească Hegeduş Albert.

Firul întrebărilor continuă să se depene. Colectiviștii dau răspunsuri limpezi. Ei vorbesc despre regulile agrotehnice ce trebuie aplicate la diferitele culturi. Către sfîrșit „concur-enții” au avut de răspuns și citorva întrebări în legătură cu cultura legu-melor. Și de astă-dată au dat răspun-suri bune.

În seara aceea, metronomul, pe care directorul căminului îl împrumutase de la casa raională de cultură, a jucat mai mult un rol de spectator. Doar rareori a trebuit să intervină și atunci doar pentru ca să bată de ci-teva ori, pînă cînd concurenții se ho-tărau să răspundă.

Dintre toți, cele mai bune și mai complete răspunsuri le-a dat Paku Janoș, cîștigătorul concursului.

★

Am aflat cu acest prilej că în toate gospodăriile colective din raionul Satu Mare au fost organizate astfel de concursuri. Cîștigătorii se vor în-tîlni la toamnă, la casa raională de cul-tură, într-un nou concurs, intitulat: „Se întrec cei mai harnici colecti-viști din raion”. Sîntem convinși că și la această viitoare întrecere vor avea cu toții, și concurenții și spectatorii, numai și numai de cîștigat.

TRAIAN LALESCU

Îndemn

Indrăgît de poezie
Și de tril de ciocirle
Ștepa mea de-ai s-o cutreier!
N-o s-ascuți concert de greieri,
Ștepa mea de-ai s-o mășori
Auzi-vei de cu zori,
Șopotind în proaspăt vînt
Între cer și-ntr-o pămînt,
Corul clopoșeilor
De la gîtul mieilor,
Fluierul ciobanului
Și foșnirea lanului.

Indrăgît de poezie
Vino-n ștepa mea și scrie
Vers curat și mătăsos
Cum e lina merinos,
Așternut pe-o albă foaie
Cum e laptele de oaie
Și sprintar să fie el
Ca un noaten, ca un miel.
Versu-ți plin de aur fie
Cum sînt spicele din griu
La noi în gospodărie.
Și trimite ni l în dar
Scriș cu drag într-un ziar
Că de-l va cînta o fată
L-o cînta Dobrogea toată.

NICOLAE BULGARU

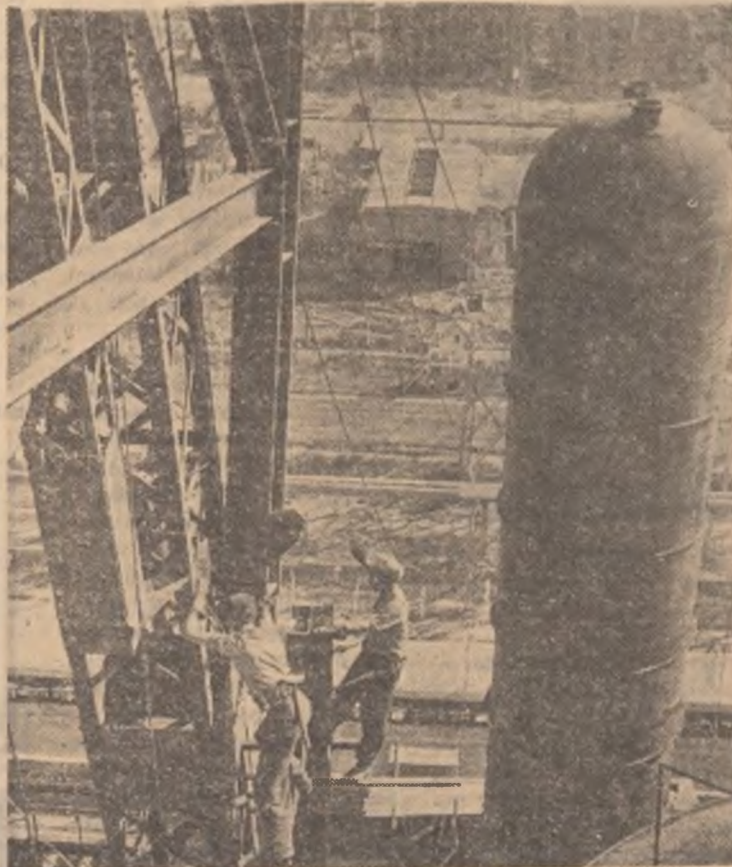
PRIN GEAM

Clara Spitzer

EXACTITATE

Sandru Mendrea

CONSTRUCTORI TEMERARI

Sandru Mendrea

(Din Expoziția de fotografii artistice „Patria noastră în plin avînt”)

„Socerii” (pictură)

JL 3
...fino, după care cîntecul vije emalauzîndu-se nîmic altceva. lampa cu gaz plîpîl de cîteva umbra grijului de ici-colo, și să aprinzî o luminare, să vadă ra blidarului și găsînd un pai murate și aprinse. te l șopti tainic către fiu su se noră-sa. Dacă nu se desface mana l și așa dovedi să spună gîtuit: sub pleoape și Anica nu mai așteptî? grăi bătrîna către c pe călcîle și, lăsînd după el i bezna nopții. Cînd ajunsese în i geam, era ud leocarc. somnoroasă. cel care-l vorbise astfel, se lvi doctor, lămuri Vasile. — O năs-știu. se înăbușă! a și du-o îndată acasă, hotărî mai zise el și-l bătu pe Vasile ste drum și abia o sculă pe toarsă, cînd — încotoșmănat în ta și trusa în mină — doctorul polnavei, se posomorî și deveni al. Anica abia mai sufia, inima al medicului felcera apucă co- căzu. trebă felcera după aceea. Dar pînă la spital, la ralon. el îngîndurat.

4 DOCTORUL
Se uită lung la Vasile, cîntărîndu-l din cap pînă-n picioare, și-și zise în gînd: „Un zdrăhon ca el, ar putea salva viața a doi oameni. Ce folos însă că n-am cum să-l fac analiza sîngelui?”
O liniște stranie se așternu în încăperea. Vasile se uită la doctor cu ochi îngroziți, ghicindu-i frămîntarea lăuntrică. Inima îi bătea să iasă din coșul pleptului. Deodată, doctorul se lumină la chip și dezbrăcîndu-se de haină, își suflecă o mîncă de la cămașă, așezîndu-se pe o margine de pat.
— Altă soluție nu-i, se adresă el feleritei. — Din fericire grupa sîngelui meu merge la toată lumea!
Vasile înlemnî. Se uită cum, peste puțin, acul seringii se în-fipse în brațul doctorului și cum acesta se umplu repede, pentru a se deșerta apoi în brațul Anicai. „Două... trei... patru” număra, pentru sine, Vasile, seringile, pîrîndu-i-se că visează. Se înroși amintîndu-și că, o dată, la cîmînul cultural cînd venise să vadă un film, s-a supărat grozav că înții trebuia să asculte o conferință a doctorului despre îngrijirea sănătății. „Pierdere de timp!” — bombăntse el, destul de tare, ca să-l audă și doctorul. Și plecase, luîndu-și și nevasta de mîna, ca să revină la film. „Vorbește și el ca să se afle în trecabă — îl spunea Anicai pe drum. — Ce ne tot bate capul? Parec el are vreo putere? Cînd e să te-mbolnă-vești, se uită și el la tine cum te prăpădești și dă din umeri. Asta-l chestie de noroc. Al noroc scapi, n-ai noroc, te cureți!”
— Parcă mă simt mai bine, Vasile! — îngălmă lehuza. — Nu vreau să mor!
— N-ai să mori, o încurajă bărbatu-său. — N-ai frică, tova-rășul doctor are să te scape la sigur!
— Tovarășe doctor l blîgul Anica, deschîzînd ochii mari, plîni de recunoștință. — Imi sînteți mai mult decît un frate.
— Bine, soro, răspunse zîmbind medicul. — Dar altă dată să m-ascuți și să faci din timp tot ce-ți spun eu. Să nu se mai întimple ca acum.
Vasile prinse a-și freca mîinile adînc mișcat și, după ce cătă la cellați din casă, își aținti privirile asupra doctorului și zise:
— Val, tovarășe doctor, dacă ați ști cît mi-e de rușine fiindcă atunci la cămînul cultural... lertați-mă. vă rog. Nu mi-am închi-puit că sînteți în stare să vă dăruiți, la nevoie, și singele pentru a salva viața cuiva. Minunată meserie aveți!

— Doctore, vin' degrabă că nu știu ce are una din vacile noastre.

Medicul veterinar își ia trusa cu medicamente și-l însoțește pe brigadierul zootehnic al gospodăriei colective spre grajd. O dată ajuns, consultă animalul bolnav și scoate apoi din trusă o seringă și o fiolă. Sparge capacul fiolei și trage conținutul în seringă. După ce injectează vaca, pleacă dându-i brigadierului câteva sfaturi.

Colectivistul, tot făcându-și de lucru pe lângă animalul bolnav, zărește la un moment fiola goală. Cercetează cu atenție literele imprimare cu cerneală albastră pe sticlă: „Institutul de seruri și vaccinuri „Pasteur“...“

Poate mulți dintre dumneavoastră, cititori ai acestor rânduri, ați privit inscripțiile de pe o fiolă și în mod firesc v-ați întrebat unde și cum se fabrică acest lichid tămăduitor?

O adevărată fabrică

Cu ani în urmă, pe vremea cîrmuirii burghezo-moșterestii, Institutul „Pasteur“ funcționa

toare mari, luminoase, care au fost dotate cu utilaj modern.

Ca o adevărată fabrică de seruri și vaccinuri se prezintă azi Institutul „Pasteur“. Aici se produc peste 50 de sortimente într-o cantitate totală de 170.000—200.000 litri anual. În fiole sau flacoane ele fac drumul satelor pentru a contribui la epărarea sănătății animalelor

în timp ce vaccinul are calitatea de a o preveni.

Vaccinul anticărbunos și vaccinul antitrujetic fabricate aici și folosite în toată țara, au făcut ca două boli care în trecut au produs mari pagube: dalacul și brîncea porcilor să apară acum foarte rar și asta numai la animalele nevaccinate.

În secția de produse antiviroice se prepară vaccinurile antipestos aviar, antivariolic aviar și ovin, antirabic etc.

La fel ca și la seruri, vedem și aici cum se obține materialul din care se prepară vaccinul. Să luăm de exemplu vaccinul contra pestei porcine. În mod experimental sînt infectați grăsunii de 35—50 kg. care mai apoi — în momentul culminant al bolii sînt sacrificați. De la ei se recoltează singele, splina și ganglionii. O serie de procedee chimice, fac ca virusul bolii să fie transformat în vaccin, pierzînd astfel posibilitatea de a răspîndi boala și avînd numai capacitatea de a face ca animalul vaccinat să nu o mai poată căpăta.

Prepararea serurilor și vaccinurilor se face prin procedee migăloase, îndelungate, pe baze științifice.

Produse noi

În ultima vreme ne-am obișnuit ca muncitorii și inginerii din diferite uzine să dea la lumină un nou produs. În această privință nici oamenii de știință de la Institutul „Pasteur“ nu se lasă mai prejos.

Serul „Gonadotrop“. În anul 1959, un colectiv de tineri cercetători format din doctorii Cornel Constantinescu, De Simon Marlo și Narcis Arvenitopol prin cercetări îndelungate au ajuns la prepararea acestui ser. El se recoltează de la o lapă în stare de gestație și fiind injectat la vaci are calitatea de a provoca intrarea

în călduri a animalului respectiv, combătînd astfel sterilitatea.

Pînă acum s-au preparat 600 litri din acest ser, din care 300 de litri au și ajuns la centrele de însămînțări artificiale din țară.

Importanța economică a serului izvorăște din faptul că stimulîndu-se înmulțirea animalelor, vom avea mai multă carne, mai mult lapte.

Vaccinul contra febrei aftoase. Odinioară se importa, dar s-a văzut că nu dădea cele mai bune rezultate. S-a constatat că e mai eficace să se la virusul (agentul boalei) din care ulterior se va prepara vaccinul, chiar din focarul unde bîntuie boala.

Un colectiv condus de dr. Vasile Tomescu, director științific al institutului, s-a deplasat în comuna Trifești, regiunea Iași, și a recoltat virusul. Din vaccinul astfel preparat s-au livrat pînă acum peste 30.000 de litri. Aceste noi seruri și vaccinuri, rod al studiului și experiențelor îndelungate ale cercetătorilor științifici de la Institutul „Louis Pasteur“ și-au dovedit din plin eficacitatea, aducînd o prețioasă contribuție la dezvoltarea șeptelului și la sporirea producției animale în țara noastră.

Marca fabricii

Este o mîndrie pentru orice muncitor să dea produse de bună calitate care să nu păteze „marca fabricii“. La Institutul „Pasteur“ grija pentru controlul calității produselor este deosebită. O greșeală ar putea da în producție se-

ruri sau vaccinuri care să provoace accidente sau să nu fie eficace. Controlul se face pentru a se vedea mai întil dacă microbul nu mai poate declanșa boala, iar apoi sînt inoculate animalele de experiență.

Produsele trecute prin control sînt puse spre păstrare, pînă la expediere, în camere frigorifice. În felul acesta ele își păstrează eficacitatea o bună bucată de vreme. În ultimii doi ani, Institutul „Pasteur“ bucurîndu-se de utilaj modern a început să aplice o nouă metodă pentru păstrarea mai îndelungată a anumitor produse. Această metodă — liofilizarea — constă în înghețarea vaccinurilor la minus 70 de grade Celsius și uscarea lor sub vid. În felul acesta lichidul se transformă într-o pulbere care la rîndul ei este închisă în fiole sub vid. În momentul utilizării pulberea va fi diluată și apoi inoculată.

Pe poarta institutului tes numeroase autocamioane încărcate cu lăzi. Ele duc în întreaga țară rodul hărniciei acestor muncitori în halate albe. În primul semestru al anului 1960 Institutul a îndeplinit producția globală în proporție de 255 la sută, realizînd totodată peste plan economii în valoare de 1.611.000 lei.

Institutul „Pasteur“ își aduce o contribuție de seamă la îndeplinirea sarcinilor cu privire la dezvoltarea zootehniei în țara noastră prevăzute în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al treilea al P.M.R. Apă-

Corneliu Constantinescu, unul din doctorii care au realizat serul gonadotrop și tehniciana Marinescu urmărind separarea serului de chiag din singele recoltat.

Doctor Thalia Mindraș făcînd controlul final al vaccinului anti-ruietic.

într-un local impropriu, iar aparatura era departe de a fi corespunzătoare

În anul regimului nostru democrat popular Institutul „Pasteur“ s-a dezvoltat puternic, bucurîndu-se de condiții excelente pentru desfășurarea unei rodnice activități științifice.

În cartierul Giulești din București s-a construit o clădire impunătoare, cu labora-

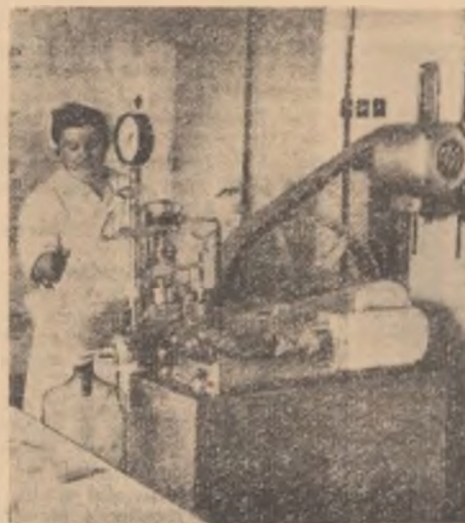
Prin laboratoare

Doctorul care ne însoțește ne anunță de la început că pentru a vizita, pe îndelete, fiecare laborator, sînt necesare săptămîni întregi. Să ne oprim însă numai în unele secții. La parterul clădirii se află secția de seruri. Din explicațiile doctorului Aristide Popescu, aflăm că aici se produc 12 feluri de seruri care combat brîncea, dalacul, tetanosul, febra aftoasă și alte boli ale animalelor.

Cum sînt produse serurile? Se aleg animale adulte (și aici trebuie arătat că Institutul dispune de numeroase și felurite animale pentru experiențe), care sînt injectate cu culturi de microbi sub piele sau în sînge. În reacția sa împotriva bolii, organismul animalului produce o substanță care se recoltează și servește mai apoi la prepararea serului.

Există și aici, ca în orice fabrică, un control al calității. El se face asupra unor șoareci, iepuri, păsări, porci etc. (asta depinzînd de felul produsului). Dacă, de pildă, asupra unui iepure infectat în mod special cu microbi, serul se dovedește eficace, el este scotit bun.

După cum am văzut, serul are menirea să combată boala

Șefa de echipă Maria Năstase lucrînd la aparatul numit homogenizator, în care se produce un amestec fin de vaccin.

rînd sănătatea animalelor cu ajutorul vaccinurilor pe care le produce, Institutul contribuie astfel la sporirea șeptelului și a producției de lapte și carne.

Lîngă fiecare animal bolnav sau lîngă cel pe care vrem să-l păzim de boală vom găsi atunci cînd chemăm medicul veterinar o fiolă care poartă o inscripție cu cerneală albastră. Este inscripția Institutului de seruri și vaccinuri „Louis Pasteur“ din București.

A. CROITORU

Brigada U.T.M. frunțasă pe raion, condusă de Florica Stanciu, degresează organe de porc îmbolnăvii de pestă, din care apoi se prepară vaccinul antipestos porcine.

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAȚIONALE

Dezarmarea — dorința fierbinte a tuturor popoarelor

Noile propuneri ale Uniunii Sovietice în problema dezarmării continuă să stea în centrul atenției opiniei publice mondiale. Pe baza acestor propuneri problema dezarmării generale și totale ar urma să fie discutată în cadrul Adunării Generale a O.N.U., cu participarea la dezbateri a șefilor guvernelor statelor membre ale O.N.U. Guvernul sovietic dorește ca problema dezarmării, numită pe drept cuvânt problema problemelor epocii contemporane, să fie discutată cât mai temeinic și să se poată lua grabnice măsuri pentru rezolvarea ei.

În opoziție însă cu atitudinea sinceră, clară și deschisă a Uniunii Sovietice, care constituie un exemplu grăitor de felul cum trebuie abordată în mod serios problema dezarmării guvernul S.U.A. caută să încurce ițele. El a propus ca problema dezarmării să fie discutată nu în Adunarea Generală a O.N.U., ci în cadrul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. „Formulând această propunere, guvernul S.U.A. — după cum scrie săptăminalul englez „Tribune“ — s-a călăuzit în mod vădit de considerente electorale. În fapt întrunirea acestei comisii ar fi pur și simplu o reeditare a vechii farse” — adică a vorbăriei goale la care au recurs în trecut delegațiile occidentale în cadrul Comitetului celor zece.

Propunerile Uniunii Sovietice oferă calea ieșirii din impas. Adunarea Generală a O.N.U. este locul cel mai potrivit pentru discutarea temeinică a problemei dezarmării generale și totale. Lucrul acesta a fost din nou subliniat cu tărie de tovarășul N. S. Hrușciov în răspunsurile date recent la o serie de întrebări ale ziarului „Pravda” în problema dezarmării.

Alături de toate popoarele lumii dornice de pace, poporul nostru susține și el cu tărie propunerile Uniunii Sovietice ca problema dezarmării generale și totale să fie discutată în cadrul Adunării Generale a O.N.U. În răspunsul guvernului R. P. Românie la scrisoarea președintelui Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, se arată între altele: „Guvernul român consideră că

sigura concluzie logică ce se poate trage de pe urma cererii guvernului S.U.A. de a se convoca Comisia O.N.U. pentru dezarmare este aceea că guvernul S.U.A. recurge la această manevră nu din dorința de a realiza un progres în rezolvarea problemei dezarmării, ceea ce Comisia, în condițiile date nici nu poate facilita, ci pentru a găsi o nouă formă de camuflaj la adăpostul căruia să continue cursa înarmărilor... Dacă se doarește cu adevărat o discuție serioasă și rodnică a problemei dezarmării la O.N.U., atunci trebuie să se recunoască că adoptarea propunerii guvernului U.R.S.S. ca șefii guvernelor statelor membre ale O.N.U. să fie invitați să ia parte la dezbaterile acestei probleme în Adunarea Generală, ar crea într-adevăr posibilitatea ca această problemă de covârșitoare importanță să fie discutată într-un cadru adecvat”

Noi manevre ale imperialiștilor în Congo

În Congo agresiunea colonialistă continuă. Nici până în prezent, hotărârile Consiliului de Securitate cu privire la retragerea imediată din Congo a trupelor belgiene invadatoare n-au început să fie traduse în viață. Colonialiștii belgieni își permit să se complacă în această situație, simțindu-se încurajați în acțiunile lor de partenerii din N.A.T.O. și în primul rând de S.U.A. Sprijinind pe agresori, monopoliiștii americani speră să realizeze o serie de obiective precise: să alunge pe „partenerii” lor europeni, să acapareze pozițiile deținute mai ales de Belgia să pună mina pe imensele bogății ale continentului african. Pentru a-și traduce în fapt această intenție, imperialiștii folosesc vechea metodă bazată pe dictonul „divide et impera” (împarte și stăpânește). În acest scop ei au făcut tot ce le-a stat în putință ca să separe de Congo bogata provincie Katanga, în care se găsește și mari zăcăminte de uraniu.

Trupele O.N.U. trimise în Congo aveau datoria să facă pe agresorii belgieni să se retragă din această țară. Ele nu și-au dus însă misiunea până la capăt, iar recent D. Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., a anulat ordinul său dat anterior

cu privire la trimiterea trupelor O.N.U. în Katanga. Această hotărâre, care face jocul monopoliiștilor americani și belgieni, complică și agravează și mai mult situația. În același timp Hammarskjöld a cerut convocarea din nou a Consiliului de Securitate pentru discutarea problemei Congo-ului. Discutând această problemă, Consiliul de Securitate a hotărât ca trupele belgiene să fie retrase imediat și necondiționat din Katanga. Aceasta este o nouă înfrângere suferită de colonialiști. Agresorii colonialiști nu se astimpără însă, și urzesc noi comploturi, țintind să smulgă Republicii Congo provincia Kasai, pe al cărei teritoriu se găsește cele mai bogate zăcăminte de diamante.

După cite se vede, situația din Congo este complicată în mod intenționat de către cercurile imperialiste care caută să câștige timp pentru a-și pune în aplicare planurile lor de subminare a suveranității și integrității teritorialei Republicii Congo.

Poporul cuban este hotărât să-și apere libertatea și independența

Revoluția cubană a deschis o nouă etapă în istoria Americii Latine. Faptul că în această țară mică poporul a reușit să instaurze democrația în fațe și nu în vorbe nu este de loc pe placul imperialiștilor americani. De aceea cercurile guvernante ale S.U.A. au căutat pe toate căile să zădărnicească eforturile constructive întreprinse de guvernul Cubei pentru asigurarea independenței și suveranității acestei țări. Încercările acestor cercuri au suferit însă un eșec rușinos. Bucurându-se de sprijinul Uniunii Sovietice, poporul cuban a reușit să fină piept Washingtonului. Ultima măsură luată de guvernul cuban de a naționaliza toate marile întreprinderi americane de pe teritoriul Cubei este o dovadă grăitoare în această privință.

Guba eliberată își continuă drumul spre fâurirea unui viitor mai bun pentru poporul său, care ani de-a rândul a fost umilit de imperialiștii americani. Așa cum a declarat Fidel Castro, primul ministru al Cubei în cuvântarea rostită la mitingul de închidere a primului Congres al tineretului din America Latină, Cuba nu va putea fi îngenunchiată de nici un fel de agresor și a avertizat Statele Unite că la orice agresiune economică americană ea va răspunde printr-o contralovitură.

Sărbătoarea poporului-frate coreean

La 15 august se împlinesc 15 ani de la eliberarea Coreei de sub jugul crotopitorilor japonezi, de către Armata Sovietică și forțele populare coreene.

Cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei sale găsește poporul coreean strâns unit în jurul Partidului Muncii din Coreea angajat în lupta pentru construirea socialismului în Republica Populară Democrată Coreeană și pentru unificarea pașnică a patriei sale. Succesele obținute de oamenii muncii din R.P.D. Coreeană constituie pentru populația Coreei de Sud, înrobită de colonialismul american, un mare exemplu înșuflețitor. Deși intervenția armată a lăsinmaniștilor, armatelor americane și aliaților lor a întrerupt munca pașnică a poporului coreean cauzându-i pierderi mari, oamenii muncii din Coreea de Nord au obținut succese însemnate în lupta pentru refacerea economiei naționale, pentru transformarea țării într-o țară industrial-agrară. De la eliberare și până la sfârșitul anului 1959 producția industrială a R.P.D. Coreene a crescut de 19 ori. Ritmul de creștere al producției industriale în R.P.D. Coreeană a fost în ultimii cinci ani de

3—4 ori mai mare decât în Japonia, una din țările cu cel mai rapid ritm de dezvoltare a industriei din lumea capitalistă.

În vederea mecanizării agriculturii întreprinderile constructoare de mașini din R.P.D. Coreeană vor da în acest an 1.000 de tractoare, 3.000 de autocamioane, 45.000 de mașini agricole remorcate, 10.000 combine și alte mașini agricole. Ca rezultat al cooperativizării și întăririi bazei materiale a cooperativei de producție a fost posibilă o puternică dezvoltare a producției de cereale, înregistrându-se în anii care au trecut de la eliberare o creștere de 79 la sută.

În urma dezvoltării economiei, nivelul de trai al populației, a fost în 1959 de două ori mai mare decât în perioada antebelică.

Un mare avânt a luat și activitatea social-culturală. În 1959 statul a alocat 23,2 la sută din totalul investițiilor, pentru nevoile social-culturale ale populației.

În clișeu: la uzina constructoare de mașini Kiansk, aspect din hala unde se asamblează tractoarele.

Programele electorale ale celor două partide din S.U.A., republican și democrat, arată limpede că politica amindorura are aceeași bază. Amindouă sînt subordonate marilor monopoluri de armament, interesate în menținerea războiului rece

(Ziarele)

Al 20-lea stat independent din Africa

Republica Coasta de Fildeș

În ultimul timp, pe harta Africii, datorită luptei duse de popoarele africane pentru sfărîmarea crincentului jug colonialist, au apărut noi state care și-au cucerit independența. Printre acestea se numără: Dahomey, Niger și Volta Superioară. Cele 101 salve de tun trase în noaptea de 6 spre 7 august a.c. la Abidjan au vestit nașterea unui nou stat independent — al 20-lea din Africa — Republica Coasta de Fildeș.

În Coasta de Fildeș, ca de altfel în toate statele care și-au dobîndit independența, mizeria și înapoierea economicoculturală stau drept mărturie ale îndelungatei și nemiloasei dominații colonialiste. Deși Coasta de Fildeș este considerată ca fiind unul dintre cele mai dezvoltate din Africa occidentală totuși ramura principală a economiei naționale o

formează agricultura. În Coasta de Fildeș, situată pe coasta Golfului Guineea, se cultivă pe scară largă cafea, cacao, bananieri, ananas etc. Țara este bogată în zăcăminte de diamante, aur, minereu de mangan etc., însă din cauza exploatării îndelungate colonialiste industria este foarte slab dezvoltată. Cele peste 3 milioane de oameni care formează populația Coastei de Fildeș au fost jefuite și ținute decenți de-a rândul în cea mai neagră mizerie.

Populația din Coasta de Fildeș s-a ridicat în nenumărate rânduri împotriva jugului colonialist și a luptat cu hotărîre pentru cucerirea independenței țării. Succesele dobîndite în ultimii ani de mișcarea de eliberare națională a popoarelor africane, au obligat pe colonialiștii francezi să facă concesii, iar la 4 decem-

brie 1958 sa acorde Coastei de Fildeș statutul de republică. La mai puțin de doi ani, și anume la 11 iulie a.c., primul ministru al Franței, M. Debre a semnat cu primul ministru al Coastei de Fildeș, Houphouët-Boigny, acordul cu privire la recunoașterea independenței acestei republici.

Proclamarea independenței Republicii Coasta de Fildeș, constituie o nouă victorie a mișcării de eliberare națională a popoarelor africane, o nouă dovadă grăitoare că putredul sistem colonialist își numără ultimele sale zile în Africa.

Cu HAT și CU tile

Un „vrăjitor”

Boba Rada a Pachișil
Spuse la întreaga lume
Că un tractorist anume
Dă prilej de superstiții :

— Păi eu, soro, l-am văzut
Cu tractorul desfăcut
Cum vrăjea
Și descinta
Mai deoparte
Dintr-o carte
Și la piese se uita
Și pe urmă le-nchega
Și ca-ntr-o vrăjitorie
Le ungea cu apă vie.
Mai citea ce mai citea
Și tractorul invia.

Intr-o vreme, pasămite,
Stringea fiare ruginite
Sirme date la gunoi,
Cuie, cercuri de butoi,
Șine de la roți stricate
Și-alte fierării uitate...
M-am ținut de dînsul scal
Și odată-l întrebai :
— Păi ce faci, maică cu ele ?
— Ce să fac? String fiare, lele,
Să dăm hrană la balaur.
Pentru fier, el ne dă aurl
— La balaur? Ptiu, băiatul
S-a-nhăitât cu necuratul !

După cum se vede treaba
A uitat un lucru, baba
Că balaurul din deal
Nu-i balaur, ci... furnal !

MIRCEA PAVELESCU

Tinerii din regiunea
Suceava au terminat
împădurirea a 1.300 ha.

CUM FOLOSESC UNII CARTEA

— „Și Făt Frumos aruncă
perla și cresc o pădure în-
tinsă !

— Lasă că n-o fi fost ea
mai întinsă ca pădurea plan-
tată de tinerii din regiunea
Suceava !..

(Desen de AL. CLENCIU)

S-a-nrăgosit atât de mult de-o
carte
Că nici prin somn de ea nu se
desparte,
Deși nici n-a citit-o mai întâi,
E totuși... cartea lui de căpății!

Peste orla ce-aburește
Trebuie-un capac, firește,
Sau o carte groasă, grea.
...Mai ales cînd nu-i a ta.

Cînd o pagină de carte
Este bună de... rebut,
Îți dai seama de departe
Cîin ce mină a trecut.

Fiecare cînd citește
Savurează versul, proza ;
Însă el își însușește
Dintr-o carte numai... poza.

Epigrame
de STELIAN FILIP
și LASCAR STANCU

Tehnicianul veterinar Kobay Arpad din comu-
na Cizer, raionul Zalău, a tratat o junică de
„gâlbează”, cînd în realitate aceasta își schimba
dinții de lapte.

— Ce zici că are, tovarășe tehnician ?
— Cred că o doare între biftec și ficat... !

(Desen de PALL)

GHCITURI

În pădure s-a născut.
În pădure a crescut.
După ce a fost tăiat
Fabrica l-a prelucrat.
Și aoum, ca să-l ghicești
În tot locul îl găsești
Prin blocuri muncitorești.

(Parchetul)

Te-nvață. Nu-l profesoară.
Are bănci. Nu este școală.
Are cărți cite poștești
Și le dă să le citești.

(Biblioteca)

Are coarne, dar nu-l țap.
Cînd merge, merge la trap.
O aleargă mic și mare
Și nu cere de mîncare.

(Bicicleta)

T. JARCAU

Iată-o ghicitoare nouă;
Lapte, carne, unt și ouă
Cresc de-olaltă pe țarla.
Ghiciți, ghicitoarea mea ?

(Porumbul-sîroz)

Am în casă-un pușor,
Militel și rotunjișor
Ziua doarme și visează
Noaptea-i vrednic și veghează.

(Becu)

I. TERBESCU

— Eu zic că pe drumul ăsta numai cu avionul mergi bine !!!

(Desen de PALL)

SA CREȘTI MARE !

Orice NAȘ IȘI AFLĂ... NAȘUL

Echipa artistică a căminului
nostru cultural e mîndria sa-
lului. Ce mai, o echipă pe mă-
sura căminului, sau mai bine
zis, un cămin pe măsura echi-
pei. Păcat însă că directorul
căminului, Făinoiu, nu-i nici pe
măsura echipei, nici pe măsura
căminului.

E pe măsura unei schițe sa-
lirice. Cu alte cuvinte omul po-
trivit la locul potrivit. Fiindcă
oamenii nu-l văd la cămin, îl
văd într-o schiță. „Tovarășe
Făinoiu, i-au spus în nenumă-
rate rînduri sătenii, dumneata
nu te prea îngrijești de activi-
tatea căminului”. „Cum nu mă
îngrijești, oameni buni ? N-am
organizat în fiecare duminică o
nuntă ?” „Căminul nu e pentru
nuntă !” „Dar pentru ce e, mă
rog ? Ce poate fi o activitate mai
completă pentru un cămin cul-
tural decît o nuntă ?... E ca și
cum ar activa în același timp
și echipa de dansuri, și cea de
teatru, și cea de cîntecel...”
„Cum așa ?” s-au minunat oam-
enii. „Păi așa ! La o nuntă se
danzează, ori ba ?” „Se dansea-
ză !” „Așadar, e ca și cum ar
activa echipa de dansuri !... La
o nuntă se cîntă ?” „Se cîntă !”
„Va să zică e ca și cum ar ac-
tivate echipa de cor. Este ?”
„Bine, dar echipa de teatru ?”
au întreat zîmbind oamenii.
„Este și asta !... Voi ați auzit
de „O să fie nuntă mare ?” „Am
auzit, e o piesă !” „Intocmai e
o piesă de teatru, așadar, uite
și teatrul !” „Bine, dar ce le-
gătură are toată povestea asta
cu „O să fie nuntă mare ?”
„Arei Adică pentru ce „Nunta
mare” să fie teatru și nunta
lui Năstase a lui Vasile și a lui
Ion să nu fie teatru ?... Am sau
n-am dreptate ?” „N-ai drepta-
te !” au spus sătenii, dar nu
i-au mai spus lui ci i-au spus
președintelui sfatului comunal.
„Avem, tovarășe președinte, un
cămin cultural clasa-ntii, avem
o echipă artistică clasa-ntii, dar
ce folos că avem un director
clasa a III-a !...” S-a gîndit pre-
ședintele, apoi a vorbit : „Iată
ce-o să facem noi. Duminică, în
programul artistic, să-l scutu-
răm într-o scenetă sau într-un
cuplet. O să avem și cîțiva in-
vitați de la raion. Să vedem
dacă l-o conver... ” „Și dacă
Făinoiu, ca de obicei, o să lip-
sească ?” „Las' că-l invit eu !”

Și s-a dus președintele la el :
„Tovarășe Făinoiu să vii nea-
părat duminică la cămin, vreu
să-ți spun ceva...”

Duminică, sala plină. Întîi a
apărut pe scenă Ilie Vasile, îm-
brăcat asemenea brigadierului
Mardare, care a lipsit de la a-
ria de treier, și a spus un cu-
plet :

Salutare, salutare
Mă știți, că eu sînt Mardare.
Eu la treier nu mă duc
Că mai umbră e sub nuc...
Și de ce să merg Marine ?
Sînt destul și fără mine !...
O să-ntrebe griul oare :
„Unde e al lui Mardare ?...”
N-o să-ntrebe, cred și eu.
Dar la iarnă-o să-ntreb eu ?
„Sacul meu, păi cum se poate,
E plin doar pe jumătate !...”
Și o să-mi răspundă-un cuc :
„Restul, nene, e sub nuc...”

Apoi au apărut în fața cor-
tinei Ilieana și Grigore. Grigore,
îmbrăcat și machiat cum era,
aducea cu Făinoiu, Ilieana în-
cepu :

— Tovarășe Grigore, adică
tovarășe Făinoiu, ce program ați
stabilit pentru săptămîna viitoare
la cămin ?

— Păi uite... luni, curățenie,
după nunta de duminică... Marți
n-o să fie nimic...

— Dar parcă luni a fost
ceva ?

— Sigur, luni 'a fost curățe-
nie... miercuri să vedem...

— Ce să vedeți ? Dacă o să
fie vreo nuntă ?...

— Joi și vineri o să lipsesc.
Sîmbătă și duminică...

— O să fiți iar nu-n mare...

Toată sala hohotea de rîs !...
La ieșire, Făinoiu, s-a apropiat
palid de președintele sfatului :
„Tovarășe președinte, mi-ați
spus să vin aici c-o să-mi spu-
neți ceva ?...” „Păi, ț-am spus,
n-ai auzit ?... Sau vrei să ț-o
mai spun o dată și duminica
viitoare ?...”

N-a mai fost nevoie. Dumini-
ca următoare programul cămi-
nului cultural scris cu litere
de-o șchiopă, era afișat afară,
să-l vadă tot satul.

— Ai văzut ? i-a spus rîzînd
președintele. — De la atîtea
nunți, ț-ai găsit... nașul.

I. AVIAN